

Unes ulleres perdudes

Recórrer en cas de necessitat a la intercessió davant Déu de persones amb fama de santedat és una pràctica corrent de l'Església. Presentem una selecció de relats rebuts a l'oficina de l'Opus Dei per a les causes dels sants.

19/02/2014

Diverses circumstàncies, entre elles la d'haver intervingut en la informació sobre diversos fets relacionats amb la vida i el record de

Josep Maria Hernández Garnica, m'han portat a freqüentar la relació de confiança amb ell i demanar-li favors. La major part, en assumptes normals de la vida ordinària, i potser per això els oblidó aviat i no se m'acut escriure'ls amb cert detall, com demanaria un deure de gratitud.

Però passa, no poques vegades, que les seves respostes a les meves peticions o les meves necessitats vénen caracteritzades pel seu bon humor proverbial i llavors em queden més gravades i em diverteix també a mi escriure sobre elles. Així m'ha passat avui amb el que sembla una petita broma. Ha estat a propòsit d'unes ulleres que no trobava i que per fi han aparegut.

Des que em van operar de cataractes, solc portar en un estoig a la butxaca interior de la jaqueta dos jocs d'ulleres: unes per mirar de lluny i altres per llegir, per si en algun

moment em fallen les progressives que normalment utilitzo per adaptar-me a totes les distàncies. Doncs resulta que avui m'he hagut de treure diverses vegades la jaqueta en llocs diferents i deixar-la en condicions poc favorables perquè quedés ben assegurat tot el que tenia a les butxaques. I quan he arribat a casa, me l'he tornat a treure i per les males condicions en què l'he deixat, ha caigut el que portava en ella. He trobat un dels estoigs, però no l'altre. He buscat pels diversos racons on pogués haver caigut i no estava per allà. De seguida he pensat que *Chiqui* actuaria perquè estigués en un lloc determinat on, suposadament, se m'havien pogut caure. Així, tranquil·lament, me n'he anat a descansar, esperant el dia següent.

I el divertit -almenys per a mi- ha estat que el dia següent he trobat la funda amb aquestes lents dins d'un lloc insòlit: a l'interior de la màniga

esquerra, quan feia passar per ella el braç corresponent i aquest xocava amb un obstacle. Així m'ha evitat haver d'anar anticipadament a l'altre lloc, i m'he confirmat en la confiança en la intercessió d'en Josep Maria.

Barcelona, 13 de desembre de 2013

F. B. B.

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/relat-de-favors-rebut/> (19/03/2026)